

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Piper): Lovforslaget gaar jo i to Retninger. Dels er det et Led i de Bestræbelser, der udfoldes for at bringe Statens Udgifter ned, dels har de siden 1919 indvundne Erfaringer bevirket, at man har kunnet foretage en hel Del Sammendragninger; jeg kan nævne, at Antallet af Paragraffer i Tjenestemandsløven er formindsket fra 1 334 til 901 foruden en Række andre Ændringer. Men medens der ingen Uoverensstemmelse er mellem Udvalgets Medlemmer herom, har man ikke kunnet samles om det første Punkt, Beparelserne, der har givet Anledning til, at Udvalget har delt sig i et Flertal og et Mindretal. Flertallet har den Opfattelse, at det er ganske nødvendigt her saavel som paa andre Omraader at gaa til en Nedsættelse af det offentlige Udgifter, saaledes at Borgernes Indtægter, der nu er begyndt at blive smaa, nogle af dem endda meget smaa, ikke for en saa overvejende Dels Vedkommende skal sluges af Afgifter til det offentlige. Naar det offentlige Udgifter skal bringes ned, kan man imidlertid ikke undgaa ogsaa at røre ved Lønningskontoen. Den Nedsættelse og Besparelse, som her finder Sted, andrager ca. 20 Mill. Kr. En Del af dette Beløb vilde dog efter al menneskelig Beregning være indvundet ved Pristallets Nedgang til Efteraaret, og jeg tror, man har Lov til at sige, at det er den almindelige Opfattelse, at den Nedbringelse af Udgifterne og altsaa Formindskelse af Lønningerne og Løntillægene, som herved sker, foretages saa hensynsfuldt, som det har været foreneligt med det tilsigtede Formaal.

Naar Flertallet nu indstiller Lovforslaget til uforandret Vedtagelse, saa sker det til Trods for, at der er forskellige Punkter, som man fra flere Sider kunde have ønsket anderledes. Men Flertallet erkender, at det økonomiske Moment har saa overordentlig stor Betydning og gør det ønskeligt, at Besparelsen indtræder saa hurtigt som muligt, d. v. s. indtræder den 1. Juli og ikke udskydes til 1. Oktober. Det er af stor Betydning baade for Stats-husholdningen og for de mange Kommuner, hvis Lønningssystem staar i Tilknytning til Statens. De Ændringer, man kunde have ønsket gennemført, maa da udsættes, indtil Tjenestemandsløven optages til Revision, hvilket vel ikke vil være saa mange Aar. Jeg skal blandt de Ønsker om Æn-

dringer, som har været fremme, blot nævne de Bestemmelser, der angaar Ministrene. Efter min Opfattelse — og jeg tror, den deles af mange — var det en Fejl, at man i 1919 fik inddraget Ministrenes Lønnings- og Pensionsforhold o. s. v. under Tjenestemandsløven. Dér hører Ministrene ikke hjemme. De er ikke Tjenestemænd i samme Forstand som andre Tjenestemænd, deres Gerning i Statens Tjeneste som Ministre er kun midlertidig og strækker sig mange Gange kun over et kortvarigt Spand af Tid. Bestemmelserne om Ministrenes Lønnings- og Pensionsforhold er nu ydermere ved den Behandling, Lovforslaget fik i det andet høje Ting, bragt i en Form, som ganske sikkert ikke kan opretholdes i Længden.

De Medlemmer af Udvalget, der ikke tilhører Flertallet, har delt sig i to Mindretal, der hvert for sig har fremsat en Udtalelse. Om disse skal jeg ikke bemærke noget for Øjeblikket. Jeg antager, at Repræsentanterne for de to Mindretal selv vil tage Ordet.

Dahl: Fra vor Side er der ikke stillet noget Ændringsforslag til det foreliggende Lovforslag. Med Hensyn til den Simplificering, som har fundet Sted i Lovforslaget, kan vi slutte os til de Udtalelser, som er faldet derom. Denne Simplificering forekommer os heldig. Men vi har ikke paa nogen Maade kunnet gaa med til, at man fraveg de gældende Bestemmelser om Dyr-tidstillæg og Konjunkturtillæg eller Bestemmelserne om Statstjenestemændenes Bidrag til deres Pension. Naar vi dog har undladt at stille Ændringsforslag om i saa Henseende at føre Lovforslagets Bestemmelser tilbage til, hvad der staar i den gældende Lov, skyldes det, at vi har anset det for ganske formaalsløst, idet det dels af Udtalelserne her i Salen ved første Behandling, dels og navnlig af den Stilling, som Venstre og det konservative Parti indtog i Udvalget, fremgik, at man ikke vilde gaa med til nogen hertil sigtende Ændring eller forhandle om nogen Ændring i det hele taget, da det aabenbart var Flertallets bestemte Hensigt at føre Forslaget igennem dette Ting uden Ændringer. Overfor denne Stilling fra Flertallets Side har vi altsaa anset det for formaalsløst at stille Ændringsforslag paa nærværende Tidspunkt. Vi har fremdeles den Opfattelse, at der i 1925 blev givet Tjenestemandorganisationerne et Tilsagn om, at der ikke vilde finde nogen Ændring Sted i Bestemmelserne om Konjunkturtillæget inden 1. April 1928. Der har været tvistet en Del om dette. Vi fra vor Side maa hævde, at Tjenestemændene i alt Fald har Grund